

Forførte publikum

Av Elin Moen, 28.03.06

Det er tre år siden Vamp spilte på Jørpeland sist. Da spilte haugesundsbandet for rundt 150 publikummere fra gulvet foran scenen i Torghuset. Torsdag spilte de fra scenen for en fullstappet sal.

Enten de spiller for 150 eller 300 har Vamp en like stor evne til å forføre publikummet. Eller bortføre er kanskje det riktige ordet. I toner, tekst og takt blir publikum viljeløst bortført til de blå bølgene og «Nok en sang om havet», den dype fjorden, via blomsterkledde sommerenger og mosekledde grantrestammer, innom diamantglitrende fossefall til de høyeste nakne fjelltoppene dit bare «Fuglane vett».

I det ene øyeblikket er du på en grønnkledd ås utenfor Dublin, det neste på dekket til en seilbåt med frådende hvite bølger rundt i Nordsjøen, så i høyt svev over en fjellomkranset norsk blå fjord sammen med ei ørn, før trekkspilltonene drar deg med inn i Paris' bakgater.

Vamps musikk synes å favne om alt. Fra de dypeste triste tonene som står stille i lufta til de vanvittige høye tonene som tar en hasardiøs dans rundt i rommet. Vamps musikk er ramsalt som havet, søt som nektar og syrlig som ei nyplukket israelsk appelsin. Bittert blir det aldri.

Vamp ga i fjor høst ut si niende plate - «Siste stikk». Førrige plate, «Månemannen» fra 2002, er haugesundsbandets mest solgte plate, og oppmerksomheten rundt bandet har bare søkt siden den spede oppstarten i 1990.

Favner vidt

I dag er Vamp allemannseie, og det gjenspeilet også publikummet i Torghuset på Jørpeland. Gaute Tunglund (57) har vært på Vamp-konsert på Jørpeland tidligere og har flere plater av bandet i CD-hylla.

– Det var en kjempeflott konsert. Vamp imponerer særlig med at de klarer å fornye seg hele tida. I tillegg imponerer det meg at de spiller så mange instrumenter. I dag var det skikkelig «trøkk», sier Tunglund fornøyd etter konserten.

Siv Kristin Danielsen (22) var torsdag på sin første Vamp-konsert, og er overbevist om at det ikke er siste gang hun går på konsert med bandet.

– Det var helt fantastisk. Jeg er kjempefornøyd. Jeg fikk høre alle favorittene mine, sier hun.

For Vamp spilte sanger fra samtlige utgivelser. Konserten begynte med de to sangene «Har du sagt A, så har du sagt A» og «Nok en sang om havet» fra «Siste stikk», og fortsatte med «Under jorda» fra «Månemannen».

Vamp spilte blant annet også «Ikkje prøv igjen» fra «Flua på veggen» (1998), «Ingeborg» fra «13 humler» (1996), Hallo – adjø» og «Hønsahus» fra den første plata «Godmorgen, søster» (1993), «Harry» fra andreplata «Horisonter» (1994) og sist, men ikke minst – Rogalands nasjonalsang - «Tir n'a noir», som også er fra den første plata.

Berg- og dalbane

Øyvind Staveland, som startet hele Vamp-eventyret og som med sin viltre fiolin er selve kjennetegnet på Vamp og Vamps musikk, og Torbjørn Økland imponerer publikum med sine stadige instrumentskifter. I det ene øyeblikket spillet Staveland fiolin, i det neste fløyte, for så å slå an tonene på et trekkspill, mens Økland spiller gitarer, mandolin, bouzoki og trompet.

En spennende effekt var da Økland koblet trompeten til gitareffekter på sangen «Harry», og de svevende trompettonene havnet i grenseland mellom gitar og trompet. Vamps skiftninger mellom det viltre og ukontrollerbare til det spede og dempede gjør konsertene til en berg- og dalbane i humør og stemninger. Det er vanskelig å sitte uberørt.

Samtidig er musikerne i Vamp liksom så ydmyke. Overfor musikken, overfor publikum og overfor sin egen enorme popularitet. De er bare en gjeng dyktige jordnære musikere fra «Sildabyen», som har truffet en nerve hos folk, og de fortsetter å gi ut nydelige melodier med finurlige tekster på rogalandsk, som de har gjort i 13 år. De har publikum med seg fra første til siste tone.